

IV

Зразу сварилися,
Далі побилися
Кум з Пазюком.
Батькові син помагає,
Син держить, батько шмагає
Кума цінком.

Гамору! Галасу!
Баб назбігалося
Повний вигін.
Ті Пазюка проклинають,
Інші про кума вже знають:
«Певно, се він!»

Свідків, хоч гать гати!
Сей вже мав спать іти,
Вийшов надвір,
Чув, як Пазюк до стодоли
З кумом чалалав поволи
Попри шпихлір.

Другий виразно чув:
Кума Пазюк гукнув:
«Куме, ходи!
Пізно вже лізти до хати,
Я на тоці буду спати,—
Ну, заведи!»

Здогади, заміти...
Тут шукать! Там іти...
Властей чекать...
Справді ж нікому не жалко.
«Так тобі треба, ти, п'явко!
Хоч ти пропадь!»